

Neapolis University

HEPHAESTUS Repository

<http://hephaestus.nup.ac.cy>

Archive Cypriot Newspaper Materials

Salpix

1889-06-03

þÿ £ ¬ » À ¹ 3 ³/₄ - ± Á . 2 2 9

Library of Neapolis University Pafos

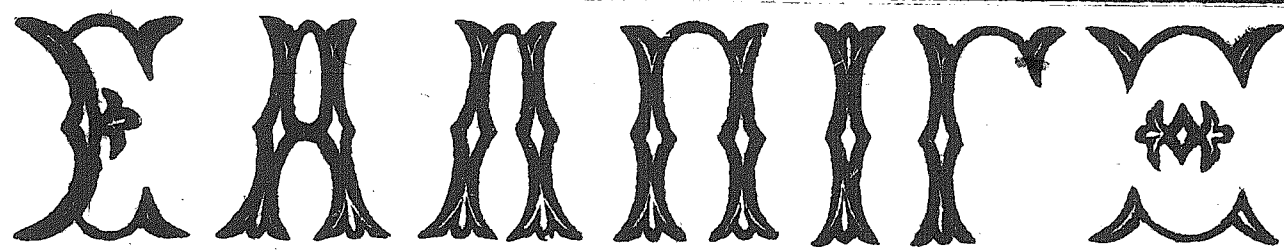

<http://hdl.handle.net/11728/10457>

Downloaded from HEPHAESTUS Repository, Neapolis University institutional repository

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ

προπληρωτέα
Ἐν ταῖς πόλεσι τῆς
Κύπρου . . . Σελ. 8.
Ἐν ταῖς χωρίσι . . . 6.
Ἐν δὲ τῷ ἐξωτε-
ρικῷ . . . 10.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΟΥ ΛΑΟΥ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ.

Ἐκδότης καὶ Συντακτικῆς Σ. ΗΟΥΡΜΟΥΖΙΟΥ - Editor S. HOURMOUZIOS.

ΚΑΤΑΚΡΟΦΗΣΙΣ
προπληρωτέα. Εἰσο-
ποιήσεις καὶ διακρίσεις
κατ' ἀποκοπήν. Ἄρθρα
τύπων καὶ προσηγο-
ριαὶ τοῦ φύλλου κατ' ἀ-
ποκοπήν. Δωρεάν.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ.

Ο κ. Σταύρος Κ. Κακού-
τας ἐν τῷ ὑπ' ἀρ. 26 καὶ 28
καταστήματι του πλησίον τοῦ
μεγάλου παντοπωλείου ὁδὸς
«Βικτωρία», κατασκευάζει παν-
τός εἶδους καὶ καλλίστης ποιό-
τητος ρακὴν μαστίχαν, τὴν ὁ-
ποῖαν ἐξοδεύει χονδρικῶς καὶ
λεπτικῶς. Οἱ βουλομένοι θὰ μεί-
νωσιν εὐχαριστημένοι καὶ ὡς
πρὸς τὴν ποιότητα καὶ ὡς πρὸς
τὰς τιμὰς. Ἀναλαμβάνει τὴν
ἀποστολὴν καὶ εἰς ἄλλας πόλεις.

Λεμεσῶ 1 Ἀπριλ. 89.

Ἡ ἐπιστολὴ τῆς «Σάλπιγγος» ἐν Ἀλε-
ξανδρείᾳ ἀνετέθη τῷ κ. Ἀντωνίῳ Γ. Κομ-
πανέλλῃ, πρὸς ὃν δέον νὰ πληρῶνται αἱ
συνδρομαὶ καὶ ν' ἀπευθύνονται αἱ ἐπιθυμούν-
τες νὰ ἐγγραφῶσι συνδρομηταί. Ὅσοι τῶν
ἐν Ἀθήνῃσι ἀξιότιμων συνδρομητῶν μας δὲν
καρῶνται τακτικὰ τὸ φύλλον, παρακαλοῦν-
ται νὰ καθιστῶσι τοῦτο γνωστὸν ἡμῶς εἰς
ἡμᾶς.

ΕΥΔΑΙΜΟΝΙΑΝ ΖΗΤΟΥΜΕΝ

Ἡ ΥΠΑΡΞΙΣ;

—οἶο—

Ἐν τινος περικοπῆς τοῦ πε-
ρὶ Κύπρου ἄρθρου τῆς «Ἀρ-
κτου» τῶν Βρυξελλῶν, ἦν ἐκ τῆς
Τεργεσταίας «Ν. Ἡμέρας» ἀ-
νεγράφημῃ εἰς τὸ παρελθὸν
φύλλον, ὅτι ἀμφίβολον ἂν θὰ
ἀκουσθῶσι τὰ παράπονα τῆς
πρεσβείας, διότι ἡ Ἀγγλί-
α δὲν κατατέλεσε τὴν Κύ-
προν ἵνα ἐξασφαλίσῃ
τὴν εὐδαιμονίαν τῶν
Κυπρίων, καίπερ εἶρω-
νικῶς ὡς φαίνεται ἐξενεχθείσης
κατὰ τῶν Ἀγγλῶν, καὶ ἐκ τι-
νων ἄλλων δημοσιευμάτων, δι-
αστρεβλόντων τὰς ἐνεργείας
καὶ ἀπαιτήσεις μας, ἀγόμεθα
εἰς τὴν ὑπόθεσιν ὅτι ὑπὸ πολλῶν
τοῦ ἔξω κόσμου, καὶ ξένων καὶ
οἰκείων, θεωρούμεθα ὡς λαὸς,
ἀπολαύσας τῶν ἀγαθῶν
τῆς εὐνομίας καὶ καλοδιακίσε-
ως ὑπὸ τὴν εὐγενῆ καὶ πεπαλι-
τισμένην Κυβέρνησιν τῆς Μ. Βρε-
τανίας, ἀλλὰ λαὸς θορυβώδης,
ἀπαιτητικὸς καὶ ὡς ἐκ περισσοῦ

ἀξιούμενος εὐδαιμονίαν
παρ' αὐτῆς τῆς Κυβερνήσεως.

Οἱ φρονούντες οὕτω, ἢ δὲν
ἔχουσι γνώσιν τῶν κυπριακῶν
αἰτημάτων καὶ τότε εἶνε τόλμη
ἀσύγγνωστος τὸ ἀποφαίνεσθαι
καθ' ἡμῶν ἀνεξέταστος καὶ ἀ-
βασανίστως, ἢ ἀπὸ σκοποῦ
πράττουσι τοῦτο διὰ νὰ παρα-
στήσωσι τὰς αἰτήσεις μας ὡς
ὑπερβολικὰς καὶ φαντασιώδεις
καὶ ἐξουδετερώσωσιν οὕτω τὰς
ἐνεργείας μας. Καὶ ἡμεῖς ἠλπί-
ζομεν ὅτι τὰ εὐλογα παράπονά
μας θὰ ἀντήχουν καθ' ἅπαντα
τὸν ἔξω κόσμον καὶ ὅτι αἱ ἐνέρ-
γειαί μας θὰ ὑπεστηρίζοντο πα-
ρὰ παντός συναισθανομένου τὸ
δίκαιον λαοῦ ἀγωνιῶντος περὶ
ὑπάρξεως! Ἄλλ' ἔχομεν τὸ δί-
καιον ὑπὲρ ἡμῶν καὶ οὐδεὶς ἔ-
στω μεθ' ἡμῶν.

Λαὸς ἐξάντληθεις ἐκ τῆς ἐ-
παχθοῦς φορολογίας ἵνα ἐπαρ-
κῆσθαι εἰς τὰς πολυτελεῖς καὶ πο-
λυδαπάνους ἀνάγκας δύο κυ-
ρίων καὶ αἰτούμενοι ἀνακούφι-
σιν διὰ μέσων νομίμων καὶ τρό-
πων εὐγενῶν, εὐδαιμονίαν ζητεῖ
ἢ ὑπαρξίν;

Λαὸς αἰτούμενος ἀσφάλει-
αν τιμῆς ζωῆς καὶ περιουσίας
κατὰ τῶν θρασυγθέντων καὶ
αὐξηθέντων κακούργων ἀφ' ὧν
ἀνάπαυσιν δὲν εὐρίσκει ἡμέρας
καὶ νυκτός, εὐδαιμονίαν ζητεῖ ἢ
περὶ τῆς ὑπάρξεως του μεριμνᾷ;
Λαὸς, ὅστις εἰς τὸ δημόσι-
ον ταμεῖον τινάσσει καθ' ἑκά-
στην τὸ βαλάντιόν του καὶ ὁ-
μῶς τοῦτο ἐξάντλεῖται ἀενάως
χωρὶς οὐδὲν νὰ δαπανᾷται ὑπὲρ
ταῦ τόπου του καὶ ἀπαιτῶν
θεραπείαν τοῦ κακοῦ, εὐδαιμο-
νίαν ἐπιδιώκει ἢ περὶ τῆς συν-
τηρήσεως του κοπιᾷ;

Λαὸς ἀπαιτῶν ὑποστήριξιν
τοῦ μόνου ἐπαγγέλματός του,
τὸ ὅποιον φθίνει ἀσημέραι καὶ
μετ' αὐτοῦ φθίνει πᾶσα ζωὴ,
περὶ τῆς ζωῆς του προσπαθεῖ ἢ
εὐδαιμονίαν θηρεύει;

Ἐμῶν λαὸς ὅστις πένεται
καὶ λιμῶνται καὶ ἀπαιτεῖ ξη-

ρον ἄρτον καὶ καθαρὸν ὕδωρ
νὰ ζῆσι. Ὅσα ἡ Πρεσβεία θὰ
καθυποβάλλῃ πρὸ τῶν ποδῶν
τῆς Ἀνάσσης εἶνε ζῆρος ἄρτος
καὶ ἄπλου ὕδωρ. Δὲν ζητοῦ-
μεν οὔτε πολυσύνθετα καὶ πο-
λυποικίλα ἐδώδια καὶ καρι-
κεύματα, οὔτε τρωτικὰ καὶ
πολύτιμα ποτὰ οὔτε γλυκεῖα
ἐπιδόρπια. Τοῦτο δ' ἀποδει-
κνύει ἀκριβῶς τὴν θεινὴν θέσιν
μας καὶ τὴν κριτικὴν κατά-
στασιν εἰς τὴν εὐρισκόμεθα, πε-
ριορισθέντες εἰς ὅσα ἔχομεν
πλήρες δίκαιον καὶ εἰς ὅσα κατ'
ἀναπόφευκτον ἀνάγκην πρέπει
νὰ εἰσακουσθῶμεν, ἀποσιωπή-
σαντες καὶ καταπνιξαντες τὴν
ἀπὸ τοῦ βάθους τῆς καρδίας
ἀνερχομένην μέχρι τοῦ λάρυγ-
γος καὶ ἐτοιμὴν νὰ ἐκραγῇ ὡς
ἠφαιστεῖον ἔθνικὴν εὐχὴν καὶ
ἐθνικὸς πόθους.

Ποῖος ἄλλος λαὸς, πάσχων
ὅσα ἡμεῖς πάσχομεν, διατυποῖ
εὐσημότερον ἢ ἡμεῖς τὰ παρά-
πονά του καὶ χραταὶ νομιμωτέ-
ρας ἢ ἡμεῖς μέσων πρὸς ἀπαλ-
λαγὴν ἀπὸ τοῦ ἐπιχειρημένου
ὀλέθρου καὶ τῆς προσεγγιζούσης
καταστροφῆς;

Ἄλλοι μᾶς κατακρίνουσιν
ὅτι ἄγνοοι ζητοῦμεν καὶ ἄλλοι
μᾶς χαρακτηρίζουσιν ὡς πολ-
λὰ ἀπαιτητικούς. Ἡμεῖς ἐβα-
δίσαμεν τὴν μέσιν ὁδόν, ἐ-
θίξαμεν δὲ πᾶν ὅτι ἔχει κα-
κῶς. Ἐκθέτομεν πιστῶς τὰς δι-
αστάσεις τῆς ἀσθενείας καὶ ἀ-
φίνομεν τὴν ἐκλογὴν τῶν φαρ-
μάκων εἰς τὴν πεφωτισμένην τῆς
Ἀνάσσης Κυβέρνησιν, ἔχομεν δὲ
δι' ἐλπίδος ὅτι θὰ εὐρώσιν ἡ-
χῶ τὰ παράπονά μας ἐν τῇ
καρδίᾳ τοῦ εὐγενοῦς κοινοῦ τῆς
Ἀγγλίας, διότι περὶ ὑπάρξεως
ἀγωνιζόμεθα.

ΑΙ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ ΕΦΗΜΕΡΙΔΕΣ
ΟΥΔΕ ΓΥΡ ΠΕΡΙ ΗΜΩΝ.

Φίλη «Σάλπιγξ».
Παράδοξον δὲν σοι φαίνεται ὅτι τὰ
ἐλληνικὰ φύλλα τὰ ἐν τῇ ἐλευθερᾷ
δῆλ. Ἑλλάδι δημοσιευόμενα δὲν γρά-

φουν οὐδὲ γὰρ περὶ τῆς Κύπρου; Ἐ-
γὼ τέλος πάντων μετα μεγίστης προσ-
οχῆς ἀπὸ πολλοῦ διερευνῶ τὴν «μαλ-
κὴν ἀναγνώσκουμένην ἐν Κύπρῳ «Α-
κρόπολιν» καὶ ὁμῶς μεταξὺ τῶν τό-
πων πολλῶν εἰδήσεων, μεταξὺ τῆς
λαβυρινθώδους κληθῆς ἐκείνης ποικί-
λης ὕλης δὲν εὗρον ἢ ἀναγνώσω πε-
ρὶ Κύπρου οὐδὲ ἢ γραμμῆς, εἰμὲν ἄ-
παξ ἢ δις ἐν εἰδῆ εἰδήσεως ὀλίγας τι-
νάς γραμμῆς.

Τὸ φαινόμενον τοῦτο ὁμολογῶ ὅτι
μ' ἐμβάλλει εἰς ἀπορίαν, ἀγνοῶ δέ ποῦ
νὰ τὸ ἀποδώσω. Δὲν ἀξίζει ἀρὰ γε
τὸν κόπον ἢ ἀτυχίαν Κύπρου, νὰ γίνε-
ται καὶ περὶ αὐτῆς κανεὶς λόγος. ἢ οἱ
περὶ τὰ πολλὰ ἄλλα σπουδαιότερα καὶ
συμφερώτερα τῷ ἔθνει τυρβάζοντες
διευθύνται καὶ σφτάκται τῶν ἐφημε-
ρίδων δὲν ἔχουσι νὰ δαπανήσωσι καὶ
διὰ τὴν Κύπρον λεπτά τινα; ἢ μήπως
ἄωρεαν δὲ παρέχονται αἱ σπληναίων
ἀθηναϊκῶν φύλλων;

Ἐπειδὴ ἐγὼ λόγους νὰ πείσω τὸ
τελευταῖον τοῦτο, πρέπει νὰ ζητησῶ-
μεν ὡς τὸ ὑπουργεῖον νὰ θεωρήσῃ καὶ
τὴν νῆσον ἐκ τῶν ἐλληνικῶν ἐκεί-
νων ὑποδούλων χωρῶν, περὶ ὧν ἂν τὸ
πος ἔχει καθῆκον νὰ ἔχη ἀναίμακτὰς
σῆλας, καὶ νομίζω ὅτι δικαιώμεθα
εἰς τοῦτο.

Δὲν εἶνε ἀνάγκη ἐννοεῖται νὰ λαμ-
βάνωμεν ἐκείθεν ὀδηγίαν ὅπως ἐν
πάσῃ ἐνεργείᾳ μας, ἐπιδιώκωμεν τὴν
ἐθνικὴν ἀποκατάστασιν, μὴ δὲ τὴν
δηρῶς αὐτὴ ὑπαγορευεταὶ ἐνδοθεν καὶ
ισχυρότερον πάσης ἄλλης ἐξωθεν, ἀλ-
λά, δὲν εἶνε καλὸν καὶ ἀναγκαῖον μά-
λις αἱ ἐλευθεροὶ ἀδελφοὶ μας ν' ἀν-
τιλαμβάνονται ἐν πάσῃ περιπτώσει
τῶν παραπόνων μας καὶ νὰ ποιῶσι
καταφανῆ τὴν ὑπὲρ ἡμῶν συμπάθει-
άν των;

Ἐὰν ὁ τύπος σημαίνῃ τι καὶ
διὰ τὰς κυβερνήσεις καὶ διὰ τὸν ἀ-
ναγινώσκοντα αὐτάς, λαὸν δὲν εἶνε
καθόλου καλὸν καὶ ἀναγκαῖον νὰ
γίνωνται γνωστὰ ἐν τῇ ἐλευθερᾷ
Ἑλλάδι καὶ τὰ λαμβάνοντα χώραν
ἐν τῇ γωνίᾳ ταύτῃ τοῦ ἐλληνισμοῦ
καὶ τὰ κατ' αὐτὴν, ὅπως οὕτω κα-
θίσταται γενότερος ὁ συνδέσμος καὶ
συγκρατῶν τὸν ἐλληνικὸν λαὸν ὁ-
σμος;

Τὰς σκέψεις ταύτας δημοσίευσον
παρακαλῶ καὶ ἴσως ἐπανεέλθω ἐπὶ
τοῦ θέματος τοῦτου. Μ.

Η ΠΡΟΦΟΜΗ ΤΗΣ ΒΑΣΙΛΟΠΑΙΔΟΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΑΣ

Αδελφόν μου, ανακάλυψα την κατά την 20 Μαΐου λαβούσα χώρα αναχώρησι της βασιλοπαίδος Αλεξάνδρας εξ Ελλάδος, απερχομένην εκει έθθα το είνυργος μέλλον πακαλέψ και την συγκινητικήν πομπήν του λαού κατασκευάσαντος ουδέτι δι' ευχών και κληρονομιών, και να μη συγκινηθή να μη δακρύσῃ, να μη κλάσῃ, ως παίδιον. Έκ της «Ακροπόλεως» της 21 Μαΐου αποστῶμεν τά εξής:

Εξαιρετική θλίψις έγενετο χθες και θλιος πομπική εν τῇ ἀπλότῃ αὐτῆς περιπαθῶς δὲ συγκινητικῇ ἢ αναχώρησι τῆς βασιλικῆς οικογενείας, ένεκα τῆς απερχομένης εἰς Ρωσίαν πρώτης βασιλοπαίδος νόμφης και πρώτης βασιλοπούλας τῆς Ελλάδος. Ὁ Ἕλληνας γὰρ μόνον ἐκ τῶν παρακωθίων γνωρίζων ἐν νυντεριναῖς μακρῶς διηγήσει τά περὶ βασιλοπούλας και τῆς εὐμορφίης τῆς, όταν ἠτύχησε ν' ἀπολαύσῃ διὰ τῶν ὀμμάτων του τὸ πάγκαλον θέαμα, τὸ ὅποιον ἐν τῇ φαντασίᾳ του μόνο ἕως τότε ἀνέπλαττε, και να τὸ ἴδῃ περικαλλῆς και ἔκλυτον και ἐπιχαρι, ἀκατάλακτον βασιλοπούλαν τοῦ παρακωθίου, μετὰ στοργῆς ἰδιαίτερης περηκολούθει την ἀνάπτυξιν τῆς βασιλοπαίδος Αλεξάνδρας ἀπὸ τῆς γεννήσεώς τῆς, ἠγάλλετο δὲ και ἠψφραίνετο και ὑπερηφανέετο βλέπων μετὰ τῆς ἡλικίας ἀναπτυσσομένην και την ἀμωμητον χάριν τῆς καλλονῆς τῆς. Ὅταν δὲ τέλος ἐλθούσης τῆς ὥρας ἡ Ἕλληνις βασιλοπαῖς μνηστευθεῖσα ἐμελλε ν' ἀπέλθῃ νόμφη περιλαμπρος εἰς μίαν μεγάλην και παντοδύναμον αὐτοκρατορίαν, ὁμόδοξον και συγγενῇ, ἡ χαρὰ τοῦ Ἕλληνικοῦ λαοῦ ἢ ἀπερίγραπτος ἐξεδηλώθη χθὲς ἐγκαρδιώτατα και περιπαθέστατα κατὰ την τρυφερὰν προπομπὴν ἀπὸ τῶν ἀνακτόρων μέχρι τοῦ σιδηροδρομικοῦ σταθμοῦ και πέραν εἶτα μέχρι Λιουσίων και Ἐλευσίνος.

Ἦτο μία φιλόστοργος και ἂν θέλετε ἐγώιατικῇ διάχυσις κερκωμμένου ἕως τώρα αἰσθήματος.—Διότι ὁ λαὸς—και κάμνει πολὺ καλά—τὰ αἰσθημάτά του τὰ εὐγενῆ δὲν τὰ ἐξουτελλίζει πομπεύων αὐτὰ εἰς τὸ παζάρι ἐν οὐ δέοντι, ἀναμένει—πολὺ συνετῶς—να ἔλθῃ ἢ καταλλήλως, ἢ ἱερὰ στιγμή, καθ' ἣν ἀνοίγει ὁ εὐγενῆς Ἕλληνας λαὸς τὴν καρδίαν του και ἀφίνει νὰ ἐξέλθουν τὰ εὐγενέστερα και τρυφερώτατα αἰσθημάτά του εἰς ἀποχαριτισμούς και εἰς δάκρυα. Τοιαύτη ἦτο ἡ χθεσινῇ στιγμή τῆς ἀναχωρήσεως τῆς βασιλικῆς οικογενείας, στιγμή ἱερὰς τοῦ λαοῦ ἐκδηλώσεως, στιγμή ἐκφράσεως χαρᾶς και ευχῶν δι' ὧν προέπημπε τὴν ὠραίαν βασιλοπούλαν του εἰς τὸ ἦδὺ κ' εὐφράσωντο μέλλον τῆς. Και ἂν δὲν εἶχε σφόδρος μεγάλους και σφρατοὺς νὰ τὴν συνοδεύσῃ ὑπερήφανον, ὡς νόμφην τοῦ πρώτου ὀρθοδόξου κράτους τῆς Ἀνατολῆς, μέχρι τῶν βορείων ἀκτῶν, ἀπασφράπτουσαν ὑπὸ τὸ θάμβος χρυσοῦ και λόγγης, ἔχει ὅμως εὐγενῆ καρδίαν και δάκρυα μετὰ ὅποια χθὲς συνώδευσε τὴν πρωτογέννητον νόμφην, του.

Μετὰ τὴν 10 ὥρ. τῆς πρῆμίας ἀσυνήθης και ἐρπαστικῆς ἦτο ἡ κίνησις ἐν τῇ πόλει. Ἀμαξαί εἴφερον τὰς βασιλικὰς ἀποσκευὰς εἰς τὸν σταθμόν, ἐνῶ ἔριπτοι ἀξιωματικοὶ ἀνέβαινον πρὸς τ' ἀνάκτορα, στρατιωτικοὶ δὲ και πολιτικοὶ ὑπάλληλοι καθήρχοντο εἰς τὸν σταθμόν μετὰ χρυσᾶς στολᾶς και τὰ παράσημα οἱ στρατιωτικοὶ, μετὰ ρεδιγμάτων και ὑψηλοῦς κίλους οἱ πολιτικοὶ. ἄλλαι δὲ ἀ-

μαξὶ φέρουσαι οἰκογενεῖς καθήρχοντο πρὸς τὸν σταθμόν.

Πρὸ τῶν προπλάτων τῶν ἀνακτόρων παρετάθη ἰακ ἱππικὸν ἐν τῇ πλατείᾳ τοῦ συντάγματος ἐπαχθητικῆ ἀποσκευαστοῦ μηχανικῆ μετὰ σαλπήγγων εἰς τὴν πλατείαν παρόδου Κρατῆ παρετάθη θησαυρὶα εὐχῶν ἐν δὲ τῇ πλατείᾳ Ὀμονοίης παρετάθη ἀποσκευὰ παρετάχθη και εἰς τὴν πλατείαν τοῦ σταθμοῦ εἰ μαθηταὶ τῆς σχολῆς τῶν ἀξιωματικῶν, οἱ μαθηταὶ τῆς σχολῆς τῶν ἐξέτων ἀξιωματικῶν και ἡ στρατιωτικὴ μουσικῆ. Ἀλλὰ τὸ εὐμορρότερον και ποικιλιώτερον θέαμα ἦν ἡ πομπὴ τῆς τοῦ κόσμου ἐπὶ τῶν πλατείων και πεζοδρομίων: οἱ ἐξώσται ἦσαν καταρροῖοι γυναικεῖου κόσμου ἐπὶ τῆς πλατείας τοῦ συντάγματος παρεταχθησαν οἱ μαθηταὶ τῆς Ριζαρίου Σχολῆς.

Τῇ 9 1/2 ὥρᾳ ἐψάλλῃ κατανοκτιώτατα δοξολογία ἐν τῷ ἀνακτορικῷ ναῷ. Ὅταν ὁ ἱερεὺς κῆρυγετο ἐν τῇ αἰθρῇ ὑπὲρ τῆς βασιλοπαίδος Αλεξάνδρας, οἱ ὀφθαλμοὶ τῶν παρισταμένων ἐπληρώθησαν δακρύων ἀκατασχετῶν, ὁ δὲ βασιλεὺς μὴ δυνάμενος νὰ συγκρατηθῇ περιεπευθῆ ἔνδακρυς τὴν ἀγαπητὴν του θυγατέρα, ἠτις ὠσπύτως ὑπὸ λυγρῶν ὀφθαλμῶν ἀσυγκρατήτου καταληθθεῖσα ἐστῆρξθη ἐπὶ τοῦ τοίχου τοῦ ναοῦ.

Συγκινητικώτατῃ ἦν ἡ ἀναχώρησις ἐκ τῶν ἀνακτόρων τῆς βασιλοπαίδος. Μετ' ἰδιαιτέρας στοργῆς και συμπαιθείας ἀπεχάρησε τὸς αὐλικούς θεράποντας, δακρύουσα εἰς τὴν ἱερὰν αὐτὴν και ἀνέκφραστον ὄραν, καθ' ἣν ἐγκατέλειπε πλέον διὰ πικρῶς τὸν πατρικὸν οἶκον μετὰ τῶν γηραιῶν του θεράποντας, πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν τῶν ἐποίων ἀνετράφη κ' ἐμεγαλύνθη εἰς κάλλος και ἀπλήν εὐγένειαν.

Οἱ θεράποντες ἕνας-ἕνας ἀπεχαριέτιζον τὴν περιλημένην βασιλοπούλαν και ἐβίβουν τὴν χεῖρά τῆς, βρέχοντες αὐτὴν διὰ τῶν δακρύων, αἵτινα θερμὰ ἔχουνον οἱ ὀφθαλμοὶ των. Εἰς τὴν σκηνὴν ταύτην τὴν ἐξέχως τρυφερὰν δὲν ἠδυνήθη ἡ βασιλοπαῖς νὰ κρατήσῃ τὰ δάκρυα κ' ἔρρεον κρουνήδων ἀπὸ τῶν ὀφθαλμῶν τῆς κ' εἰσῆλθεν οὕτω δακρυμένη και κλαίουσα εἰς τὴν ἀμαξίαν.

Τῆς μεγαλοπρεποῦς προπομπῆς προεπορεύετο ἡμέρα βηματίζουσα ἴλη ἱππικὸν ὀπισθεν ἐν ἀνακτορικῇ ἀμαξίᾳ ἐπωχεῖτο ὁ βασιλεὺς ἔχων πρὸς τ' ἀριστερὰ του τὴν βασιλοπαῖδα Νικόλαον. Κατέπιν ἤρχετο εὐμορρος τέθριππος ἀμαξία, ἐν ἣ ἐπωχεῖτο ἡ βασιλοπαῖς, ἔχουσα ἀριστερὰ τὴν βασιλοπαῖδα Μαρίαν. Καὶ ἠκολούθουν κύκλιω και ἐρήγῃ ἡ πολυάριθμος και ὑπερήφανος συνοδεία τῶν ἐρίπτων ἀξιωματικῶν ἐξ ὀλων τῶν στρατιωτικῶν σωμάτων, ἀντιπροσωπεύουσα τῆς Ελλάδος τὰς πόλεις θλας ἐν γαμηλίῳ στολῇ.

Ἐν τῇ ὀδῷ Σταδίου ἀπὸ τῶν ἐξώστῶν ἔρρινον τὴν νόμφην δι' ἀνθέων δροσερῶν πρὸ τῶν Χαυτείων δὲ ἐκραύγασαν ὁ κόσμος:

—Στὸ καλὸ βασιλοπούλα! στὸ καλὸν κατευθῖον!

Πικρῶς δ' ὁ λαὸς ἐρώναξε Ζήτω! Ζήτω! Ἡ βασιλοπαῖς συνεχῶς ἀπέμασσε διὰ τοῦ μανδηλίου τὰ δάκρυά τῆς. Και ἡ βασιλοπαῖς δ' ἐπίσης ἦτο εἰς ἄκρον συγκινημένη, ἂν και κατέβαλε κόπους ν' ἀποκρύψῃ τὴν πίκραν τῆς, ὅμως οἱ ὀφθαλμοὶ τῆς τὴν ἐπρόδιδον.

Ἄλλ' ὁ κόσμος; Τί εἶγεν ὁ κόσμος ὁ παριστάμενος ἔνθεν και ἔνθεν εἰς τὰ πεζοδρομια κ' ἐδάκρυνεν; Πλὴν και πῶς φλλως

ἤδυνετο νὰ ἐκφράσῃ ὁ κόσμος τὴν λατρίαν πρὸς τὴν βασιλοπούλαν τῆς Ελλάδος τὴν φεύγουσαν; Κ' ἐπληρώσαν ὁ κόσμος καταβαίνων ἀπὸ τὰ πεζοδρομια, κ' ἐπληρώσαν πολὺ, ἐγγὺς τῶν βασιλικῶν ἀμαξῶν, ἕως δι' ὀπίστην φερὰν ἀπολαύσῃ τῆς θέσεως τῆς βασιλοπαίδος, ἠτις δὲν ἔα στολήν πλεον τοῦ περιετούς τῆς πύκσεως.

Κόσμος ἀπειράριθμος περιέκλυσε τὸν σταθμόν. Οἱ κροῖ ἄγροι κ' ἐκτασε μακρὰ καταλύθησαν ὑπο ποικιλώτατου και πικροτάτου κόσμου. Ὅλοι οἱ ἠρέβεις μετὰ τοῦ προσωπικοῦ τῶν πρεσβειῶν περιβεβλημένοι τὰς χρυσοκρότους στολὰς ὡς προσήλθον. Στέφανα μαρτύριοι μετ' ἐπιγραφῶν χρυσοῖς γραμμῶσι προσεφέρθησαν ἐκ μέρους τοῦ δήμου και τῶν συνεκτιῶν. Ἡ βασιλοπαῖς σφικτώτατα ἔθλιβε τὰς χεῖρας τῶν δεσποινίδων ὅτε δ' ἀντήλλαξε τριπλοῦν ἀπασμὸν μετὰ τῆς δεσποινίδος Εἰρήνης Χαυτείου ἠτις ἐκινήθη εἰς λυγμούς, ἦτο ἀπεριγράπτως συγκινητικὸν τὸ θέαμα.

Ὅτε εἰσῆλθεν εἰς τὴν ἀμαξίαν ἐγκάρδιοι λαϊκοὶ ευχαὶ ἀντήχησαν. «Καλὰ στέφανα βασιλοπούλα μας καλὰ στέφανα».—Στὸ καλὸ βασιλοπούλα! στὸ καλὸν. Ἀπὸ τῶν ἐξώστῶν τῶν βασιλικῶν ἢ βασιλικῆς οικογενείας κῆρυχίται ὑποκλινομένη και χαριετίζουσα τὸ πλῆθος, οὕτω δ' ἀπῆλθον ἡ βασιλοπαῖς Αλεξάνδρας εἰς τὴν μεγάλην Αὐτοκρατορίαν τοῦ Βερρά, φέρουσα μεθ' ἑαυτῆς ἀειμνηστον τοῦ Ἕλληνικοῦ λαοῦ τὴν τρυφερωτάτην συμπάθειαν.

ΔΙΑΦΟΡΑ.

Ἡ Πανήγυρις τοῦ κατὰ κλυσμοῦ ἐφέτος δὲν ὑπῆρξε ζωηρὰ ὡς ἄλλοτε, οὐτ' ἐδῶ οὐτε εἰς Λάρνακα, ἐνθα συνήθως γίνεται μεγάλη συνάθροισις. Εἰς τὸ Ζύγιον ἀπὸ 2 ἐτῶν ἤρχισε νὰ γίνηται τοιαύτη και ἐφέτος ὡς μᾶς ἐπληροφόρησαν ἦτο μία ἀρκετὰ καλὴ συνάθροισις.

Μετὰ λύπης ἀγγέλλομεν τὴν παραίτησιν τοῦ τέως βουλευτοῦ Λερνησοῦ—Πάφου κ. Σωκρ. Ν. Φραγκοῦδη ἀπὸ τῆς θέσεως αὐτῆς. Ὁ κ. Σ. Φραγκοῦδης ἀπὸ πενταετίας ἤδη προθύμως ὑπηρετῶν τὴν πατρίδα του ἀπέδειξε βουλευτικὴν ἱκανότητα οὐ τὴν τυχοῦσαν, λογικῶς πάντοτε και πειστικῶς διεξάγων πᾶσαν συζήτησιν.

Φοβούμεθα ὅτι μετὰ τινα καιρὸν δὲν θὰ εὐρίσκωμεν ἀντιπροσώπους, διότι τὸ μόνον βραβεῖον ὄπερ πάντοτε ἐτοιμάζομεν δι' αὐτοὺς, μετὰ τὰς πικρίας δι' ὧν ἐν τῇ ὑπὲρ τοῦ καλοῦ τῆς πατρίδος των ἀγωνία ποτιζονται, μετὰ τὴν ἄσπιαν τῶν συμφερόντων των, εἶνε ὁ ἕος μετὰ χολῆς μεμυγμένον.

Τὴν ἐπὶ τῆς κορυφῆς τοῦ Ὀλύμπου ἐπὶ λαμπρᾶς θέσεως ἐ-

κτισμένην, και ὡς προύριον περὶ εὐεργετικῆν ἀρχαίαν Μονὴν τοῦ Τιμίου Σταυροῦ, τοῦ ὡς ἐκ τοῦ ὕψους ἐπικαλουμένου Θεοκρεμάστου, ἀνελάβε μετὰ πολλοῦ ζήλου και μερίμνης νὰ διορθώσῃ και ἐπισκευάσῃ και ἀληθῆς ἐνδιαίτημα τῶν ἀπὸ τῆς τύφσεως τοῦ κόσμου ἀποχωρούντων νὰ καταστήσῃ ὁ Ἱεροδιάκονος κ. Διονύσιος Μοναχὸς, εἰς ὃν παρεχωρήθη ἐφ' ὄρου ζωῆς ὑπὸ τῆς ἐκκλ. ἀρχῆς ἀντὶ ἐτησίως τινὸς καταβολῆς. Καὶ ἄλλοτε ἐπεχείρησε παρόμοιον διὰ τὴν ἀγαπητὴν αὐτῷ Μονὴν ὁ κ. Διονύσιος ἀλλ' οἱ ὄροι ὑφ' οὗς ἀνελάβε τοῦτο δὲν τῷ ἐπέτρεπον νὰ προχωρήσῃ και ἀπεχώρησε μετὰ πολλὰς δαπάνας.

Ὁ ναὸς οὗτος, ἐκτός τοῦ ὅτι ὁ χρόνος ἐχάραξεν ἐπ' αὐτοῦ τὰ σκληρὰ ἔχνη τῆς διαβάσεως του, πρὸ 10 περίπου μηνῶν ἐγένετο και παρανάλωμα τοῦ πυρός, διασωθέντος μόνον ὡς ἐκ θαύματος τοῦ ἱεροῦ τοῦ τιμίου Σταυροῦ τεμαχίου. Ὁ κ. Διονύσιος και τὸν ναὸν ἤρχισε νὰ ἐπισκευάσῃ και τὰ δωμάτια, και εἰκόνας, καθ' ὃ ἀριστος ἀγιογράφος, νὰ ζωγραφίσῃ προτιθεταί. Πρὸς τὸν θεάρεστον τοῦτον σκοπὸν ἐπικαλεῖται και τὰς προαιρετικὰς συνδρομὰς τῶν ἀπανταχῶ Κυπρίων.

Κατὰ τὰς τελευταίας εἰδησεις ἀπεβίωσεν ἐν Ἀλεξανδρείᾳ ὁ κ. Ἄντ. Ι. Καμπανέλλης συμπολίτης μας. Ὁ μακαρίτης ἦτο πολὺ καλὸς και παλλὰς ὑπηρεσίας παρεῖχεν εἰς πάντα Κύπριον ὅστις ἐπεκαλεῖτο τὴν συνδρομὴν του.

Δεκαετὲς παιδίον ἐνταῦθα εἰσελθὸν τὴν παρελθοῦσαν Τετάρτην εἰς τὴν θάλασσαν νὰ λουσθῇ και μὴ γνωρίζον νὰ κολυμβᾷ ἐπνήγη.

Τὴν πρόχθες Πέμπτην ἐσπέρας ἐν τῇ κεντρικωτέρᾳ τῆς πόλεως ἀγορᾷ, παντοπώλης τῆς Πέππος ὀνομαζόμενος, εἰσελθὼν περὶ τὴν 10 ὥραν μ.μ. ἐν τῷ μαγαζίῳ του ὄπερ εἶχε μὲν ἀνοικτὸν, ἀλλ' αὐτὸς ἐκάθητο δι' ὀλίγην ὥραν εἰς τὸ ἀντικρὺ κείμενον καφνεῖον, και μὲν κλεισῆς και ὀβέσας τὰ φῶς πρὸς τὸ νὰ κατακλιθῇ, τέσσαρες στίβοι βραχίονες τὸν ἤρπασαν κ-

κο του λαμου και δι' απειλων και τρομοκρατιων εξητουν τα χρηματα του. Τελος αφοδ ηρπασαν ο τι ευρον τον αφηκαν και εφυγον.

Την χθες Παρρασκευη πρωι κατεπλευσεν εν Λαρινακος προερχομενη λεμβος, πληρης ... μουσικων, παιανιζοντων. Εινε ο βιασος της μικρας αιουδου Αννης.

Καθ' α σημερον επληροφορηθημεν, εν τη επαυλει του κ. Γω. Χριστοδουλιδου τη καλουμενη Συμπουλας, πυρκαγια κατεστρεψε πολλα δενδρα. Λεγεται οτι το πυρ μετεδωθη εξ απροσεξιας τινων, οτινες ηναψαν πυρ δια να ψησωσι κρεας

Λευκωσία 29 Μαΐου 89.

Καλωσ μας ηλθεν ο Οκτώβριος. Ελπίζομεν να βλαστήσωσι ταχέως τα γενήματα εν τοις ... άλωνις. Τοιαυτα αναφωτοδμεν εις την παραδοξον ταυτην του καιρου τροπήν, ητις εξακολουθει οδω βροχερά. Χθες περι την 3ην μμ. ελχομεν ραγδαιοτάτην βροχήν επι μιαν ωραν. Σήμερον δε περι την ιδίαν ωραν κατεπεσεν έπισης αφθονωτέρα της χθεσινης βροχή και μόλις έπαυσε μετα δύο ωρας. Ο ποταμος κατ' αμφοτέρας τας ημέρας έρρευσε μετ' αρκειτου ποσου ύδατος.

Ως επι το πλείστον η κατήφεια της ατμοσφαιρας μας αρχεται από της 10ης π.μ., και λήγει την 5ην μμ. οπότε επιτρέπει εις ημας να εξέλθωμεν εις περιπατον εις τας εκτός της πόλεως μας ωραιας δειδροστιχίας αιτινες τόσον οαs εθέλησαν κατά την πρότερον ημερών ενταυθα βραχειαν διαμογήν σας.

Πρέπει όμως να γνωρίζετε οτι η βροχή δεν έπесе πέραν των τριών Αγγλικών μιλίων εκ Λευκωσίας. Τουτο επληροφορηθημεν εκ πολλών επιστροφόντων εκ Λάρνακος χωρικών προσκυνητών του Αγ. Γαλουδ.

Το δυστύχημα ειπε οτι πολλοι κύριοι και κυριαι, υπελαχτες εις τας της γαστρος επαιθυμιας, εξέδραμον τινεs πεζή, τινεs εφιπποι και άλλοι ωχόνουμενοι μέχρι του χωριου Δευτερας οπως εκ των δενδρων ιδίαις χερσιν γυρωσιν του ωραιου αυτης πρατέρτος των κατοίων, άλλ. επανακάμπτοιτες εγείναν «πουλιά βρεμένα» κατά το δη λεγόμενον.

Καλωσ να δεχθητε εκει εις Λευκωσίαν την μικράν Ανναν, ητις ελπίζει να εβρη γαλήνιον αμύσφαιραν. Η θαλασσία αυρα σας ης ησθάνθην επι βτητην επενεργειαν, άρνεται να διασκεδάση τα μελαγά νεφη της.

Αι άνοσοι μας φίλοι Λαρινακις φρεσθεντες των λεπτών των απεφάσαν να μας προπέμψωσιν την προσεχη Παρρασκευην (1ην Ιουνίου) τον Κατήλειον μουσικόν θιασον οστις θα στηση τα πανόλυτά του μουσικά όργανα εν τω λιαν καταλληλώ καφενλώ του γρημιου κ. Η. Σαριπόλου.

Εν τη πόλει μας διατρίβει πρό τιών ημερών Εύρωπαϊος τις πτυχιούχος (λέγει) οδοντίατρος. "Ημεις κατ' αρχάς ενομήσαμεν οτι ωτίατρον εχομεν ανάγκην, διότι αλύπερπλεονάσσασι ενταυθα μουσικαι μας εξησθήρησαν τα άκουστικά τύμπανα, άλλ. όλιγον σκεφθέντες ενοήσαμεν οτι εχομεσι δικαιοι οι Εύρωπαϊοι στείλαντες ημίν οδοντίατρον. Αφοδ εξαντληθώσιν αι σιδηρωμένα τζέπαι μας, τότε θα μας πιάσουν αι κατεθασται και θα λουθήσουι και τα τρατα-δύο μας! Εινε δυνατόν Εύρωπαϊκος τοδς να κάμνη λάθη; ; ; Σύν να μου λέγουν οτι εν πλήρει Μοτώ πλημμυροσιν οι ξηροι ποταμοί! Εινε τουτο δυνατόν ;

Εις τουτο απαντήσατε ημεις παρακαλώ φιλιότη και ήχησσα «Σάλαιτζ».

Χίρε.

—ο—

Εκ Λάρνακος.—

«Κάθε χθες και καλήτερα». Η συρροή του πλήθους εις τον Κατακλισμοδν υπηρξεν ολιγοτέρα της περυσινης διότι ο παρηγυριστής τότε τρέχει μετα προθυμιας εις διασκεδαστικην πανηγυριν, οπότε αισθάνεται, αν όχι πλήρες το βαλάντιόν του τουλάχιστον δυναμέον να ανταποκριθῆ προς τον σκοπόν του. Η κατήφεια βασιλεύει παντοῦ και πάντοτε διότι το βάρος της αχρηματίας ειπε τουουτον βαρύνωσθε και τον μάλλον ενθουσιώντα παρηγυριστήν καθιστά σκιθρωπόν και σύννον. Παντοῦ ειδους διασκεδασεις ελαβον χωραν, άλλ. ο διασκεδαστής ωθειτο προς αιτάς μηχανικώς διότι ενδομύχως άλλ. εσκέπτετο. Μόνος ο ηχος των Τουρκικων οργάνων ταουλιων και ζορνέδων, εφαιδρυνε κάπως τα πρόσωπα των συρρευσάντων χωρικών, οτινες απήλθον εις τα ίδια εν πλήρει τάξει.

Την εορτήν επέσθρα νσεν απευκτατον συμβάν τουδ δη λον φρικτην εντόπωσιν ενεποίησε και εις τον μάλλον σκληροκαρδιον άνθρωπον. Εν αυτώ τῷ καταστηματι του υγειονομου ευρέθη ο νεκρός του φύλακος αυτου, Γιαννακος Χ. Δημητρίου περι την 1 μμ. ώραν κατά τα θουλλόμενα ο φόνος εγένετο δια κεντημάτων σιδηρού πτεναιριον ευρεθέντος παρά τῷ δωματιῷ του φονευθέντος, και φέροντας σημετα αιματος, οπερ και παρέλαβε και εφόλαξεν η Αστυνομία. Η σεδαστή μας Κυβέρνησις εκετέλεσε το καθήκον της, διότι ο Επαρχιακος Ιατρος παρετήρησε δια νεκροφιλιας το αλ-

τιον του θανυτου και άετόως παρεδωκε τον νεκρόν εις τους συγγενεις του να τον θάψωσι, η δε Αστυνομία μας ετέθη ως Λαρινακόν επι τα ίχνη του φονεως οστις εαν δεν τιμωρηθῆ ενταυθα υπό του Νόμου θα τιμωρηθῆ βεβαίως υπό του Θεου. Ο πτωχός Κυπριακος λαός οστις και τον τελευταίον όβολόν θυσιάζει υπέρ της διοικήσεως της Νήσου δικαίως παραπονεϊται διότι ητε ζωη και τιμή του κινδυνεύουν άνα πάσαν στιγμήν και εις αυτά τα κεντρικώτερα μέρη των πόλεων και υπ' αυτά τα όμματα της Αστυνομίας.

Η κυβέρνησις απεφάσισεν εφέτος να συνάξη την δεκάτην της δι' ολιγωτέρων Μεμοϋριδων. Βλέπετε ένα Μεμοϋρην υποχρεωμένον να περιέρχεται 5—6 χωρία να δεκατίση τα άλωνια και τουτο χάριν οικονομίας του Κυβερνητικού ταμείου διότι εαν διορισθώσιν εις την Επαρχίαν αυτην 20 Μεμοϋρηδες απαιτουται δια την τρίμηνον εργασίαν 150 λίρ. Στερ και ταυτας οικονομει η Κυβέρνησις αφίνει, δε εκτεθειμένον εις μνρίας αμμοσφαιρικας επαρχίας το ειπε του γεωροδ, οστις και αναγκάζεται να περιμένη τον Μεμοϋρην να τελιώση την σωρόν 2—3 χωριών και κατόπιν να του δοθῆ άδεια να ανεμίση κάθεται μεεϋταρωμένας χειρας εντός του άλωνιου του απέναντι του σωροῦ του, οστις ομοιάζει σωρόν νεκροῦ και κλαει την τύχην του παρακαλει δε τον Θεόν να απομακρύνη τα νεφη και σωθῆ ούτω το πρό αυτου προτόν. Υπόφερε γεωργία διότι θεοι δαιμονες και άνθρωποι ετάχθησαν εναντίον σου.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ.

Ο υποφαινόμενος ειδοποιώ τους συμπατριώτας μου Κυπρίους τους έχονταs άλληλογραφίας η σχέσεις με την Αλεξανδρειαν και ελην την Αίγυπτον και τους λιμένας της, οτι δεχομαι δι' ελα τα μέρη ταυτα επισολας, δέματα, αποσολας και οποιασδήποτε άλλας παραγγελιας, άτινας ήθελον να ρειλωσιν η να λάβωσιν απ' εκει, υποσχοόμενος να εκτελώ αυτάς μετα πάσης ακριβείας.

Ο θέλων περισσοτέρας πληροφορίας δυναται να παρουσιασθῆ εις το χάνι του κ. Πέτρου Χ. Χαραλάμκου οδός Βικτωρίας.

Λευκωσία 1 Ιουνίου 89.

Σταύρος Ματειδης.

Αυριον εν τῷ σαθμῷ των άμαξών δηλ. εν τῷ χανίῳ του κ. Γ. Αγασσαϊδου υπάρχει εις την διάθεσιν των βουλαμένων άμαξα άραια, κλειστή, δια περιπάτου.

Την Δευτέραν αναχωρει τοιαύτη εις Λάρνακα.

ΑΞΙΟΣΥΣΤΑΤΑ ΠΕΡΙΟΔΙΚΑ.

«ΑΝΑΠΛΑΣΙΣ» Περιοδικόν του έμωνώμενου συλλόγου εκδιδόμενον δια του μηνός εν Αθήναις. Σύνδρ. έτησις φρ. 10 Περιεχομενα του 26 αριθμοῦ. Τα έργα της Ελληνικής Χριστιανικής Αυτοκρατορίας υπό Νικηφόρου Καλογερά.— Γ. Σκαλιτσούη ο RENEUL.—Ντδ Το ζήτημα του κλήρου (Γ') Ως προς την συντήρησιν.—Μιχ. Γ. Γαλανού, Η εν Χριστώ αδελφότης.—Επιστολή Γ. Σκαλιτσούη—Δωρεαί υπέρ της «Αναπλασεως».—Αλληλογραφία.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ.

Γνωσόν το τηλεγράφημα οτι οι Κρήτες εξήτησαν την ένωσίν των μετά της Ελλάδος. Το πράγμα χει ως εξής: κατά νεωτέρας ειδήσεις: Έν Κρήτη υπάρχουσι δύο πολιτικαι μεριδες: η μερίς των φιλελευθέρων και η μερίς των συντηρητικων. Κατά τας τελευταίας δημοτικας και βουλευτικας εκλογας η μερίς των συντηρητικων ήττηθη κατά κράτος. Οι συντηρητικοι βαρέως φέροντες την ήτταν αυτην διεκήρυξαν δια στόματος ο βουλευτών εξ αυτών, αποχωρούντων της Βουλής, οτι μόνον δια της ένώσεως της Κρήτης μετά της Ελλάδος θα επέλθη η βελτίωσις του τόπου. Οι φιλελευθεροι απήντησαν οτι δεν δύναται να υπάρξη έτερα γνώμη περι του αντικειμένου τουτου, αφοδ ενισιόν το φρόνημα του Κρητικού λαου αποβλέπει εις την εθνικην αποκατάστασιν, άλλ. θεωρεῖσιν ακατάλληλον την ωραν ταυτην προς εργασίαν δια την πραγμάτωσιν του έρου τουτου σκοπου.

Η άγγλικη «Αλήθεια» αναφέρει οτι η Ανασσα της Αγγλιας ήτις φημίζεται επι φιλαργυρία δεν αναλαμβάνει τας δαπάνας της εν Κονσταντινου διαμονής του σαχου της Περσίας και της ακολουθίας αυτου, διότι κατά τα 1873 η επίσκεψις του Σαχου εστοίχισεν εις μέν την Ανασσαν 250,000 φράγκων εις δε το δημόσιον της Αγγλιας 300,000, σημερον δε αι δαπάναι θα ηνε ετι μάλλον υπερογκαι διότι η ακολουθία του Σαχου αποτελείται εξ 60 άνδρων, οτινες θα διαμεινώσιν επι 25 ημέρας εν Αγγλία.

Η πολυθρύλλητος πρόποσις του Τσαρου, η εν Ρωσσία μεταβάσις του Σαχου και η του Ουμβέρτου εις Βερολίνον αποτελουσι τα κυριώτερα της ημέρας ζητήματα, περι ών εξακολουθει να γίνηται μακράς λόγος εν ταις ευρωπαϊκαίς εφημερίσιν. Κατά τα εκ Πητρούπολεως τηλεγραφήματα η πρόποσις του Τσαρου κρητινω υπέρ της υγείας του ηγεμόνος του Μαυροβουνιου του μ ανου πικου και ειλκιρινου φίλου της Ρωσσίας ζωηροτάτην ενεποίησεν εντόπω-

σιν επί του δημοσίου προνήματος της χώρας.

Τα «Νέα» εξαίρουν την ειλικρινή φιλική της Ρωσίας προς τον ήγμενον του Μαυροβουνίου, εν παριστάσει ως τοσοῦτον πιόν εἰς τὴν Ρωσίαν, ὅσον καὶ εἰς τοὺς ἐθνικοὺς πόλους τῶν ἰδίων αὐτοῦ ὑπηρεσιῶν.

Ἡ «Σβίετ» ἐπικροτεῖ τοὺς λόγους τοῦ Τσάρου, ὅτις μεγαλόπρεπῶς ἀπάντᾳ εἰς τὰς ἀτυχεῖς φθοι-σουργίας, ἃς ὑπενεργούσιν οἱ ψευδοεῖς φίλοι τῆς Ρωσίας ἐν χώραις ὑπὸ χριστιανικοῦ ἀρεθουθίαισι αἵμα-τος κηρύσσει δὲ ἐπὶ τὴν πρόποσις τοῦ Τσάρου μέγιστα ἐπιπροσέχεται σημασίαν ἐκ τῆς συμπτώσεως αὐ-τῆς μετὰ τῶν προσπαθειῶν τῆς Σερβίας πρὸς ἀνάγκησιν τῆς πλη-ρῶς ἐθνικῆς αὐτῆς ἀνεξαρτησίας.

Ἡ «Βουδαπέστη τῆς Πετροπόλεως» καθορᾷ ἐν τῇ ἀπολυτρώσει τῆς Ρωσίας ἀπὸ ἀπατηλῆς συμμαχίας, ἣτις ἔστιν ἡ παρασύρη αὐτῆν εἰς δυσάρετους περιβάσεις, πολύτιμα πλε-ονεκτήματα.

Καὶ τὰ βιενναῖα φύλλα ἐξακο-λουθῶσι σχολιάζοντα τὴν πρόποσις τοῦ Τσάρου, ἐν ἣ καθορῶσι σοβα-ρὸν σύμπτωμα διαθέσεων τοῦ Τσα-ρού δυναμένων νὰ ἐπηρεάσωσι τὴν πολιτικὴν.

Ἡ «Ἐφημερίς τοῦ Πεδεμοντίου» δημοσιεύει περὶ τοῦ εἰς Βερολίνον ταξειδίου τοῦ βασιλέως Οὐμβέρτου ἄρθρον, ἐν ᾧ ἐκτίθησιν ὅτι ἡ τρι-πλῆ συμμαχία ὡς καὶ αἱ τῶν ἡγε-μόνων ἐπισκέψεις τριπλοῦν προτί-θενται σκοπόν: 1ον τὴν εἰς τὴν Ἴ-ταλίαν ἐξασφάλησιν τῆς κατοχῆς τῆς Ρώμης, 2ον τὴν εἰς τὴν Γερ-μανίαν ἐξασφάλησιν τῆς κατοχῆς τῆς Ἀλατίας καὶ Λαθαργγίας, 3ον τὴν ἀπαγόρευσιν τῆς εἰς Ἀνατολὴν

4. ΕΠΙΦΡΑΣΙΣ.

Τὸ περὶ τοῦ ἀποποῦ τῆς ἐκπαιδεύσεως τῆς Ἑλληνίδος νεολαίας δόγμα τοῦ λογιου Δι-ευθυντοῦ τοῦ ἐν Ἀθήναις Διδα-σκαλείου κ. Χαρισίου Παπα-μαρκου.

(συνέχεια)

Τῆς πολιτικῆς ἰσχύος λοιπὸν καὶ τῆς πα-ραγωγῆς καὶ συντηρήσεως τοῦ δημοτικοῦ πλοῦτος προπαρασκευαστικὸς πρέπει νὰ ᾔ-γαι σὺν καὶ ἄλλοις τῆς πολιτείας θεσμοῖς καὶ ὁ πολιτικὸς θεσμὸς τῶν σχολείων, ἀπο-μάλιστα μόνον ἡ τὴν τῶν δύο τούτων κα-θορίζει τὴν τῆν του δντως ἀνθρωπίνου βί-ου. Καὶ ὄντως ἔὰν ἐπιχειρήσωμεν σὺντομόν τινα ἀρτίαν εἰς τὰς -στοὰς τῆς Τοτορίας, ἡ ἀδυσώπητος χεῖρ τῆς Κλειοῦς θὰ δειξῆ ἡμῖν τὰς ἐκ τοῦ ἀκάμπτου χωροπῆρος αὐ-τῆς ἐξελευθούσας γραφάς, ἐν αἷς ζωηρῶς καὶ θαυμασιῶς ἀπεικονίζονται τὰ αἶτια τῆς ζωῆς ἡ τοῦ ἀγνισμοῦ τῶν πολιτείων καὶ αἱ γρα-φοὶ αὐτῶν μανουῶ σιωνῶν ἀφήσουσιν ἐπὶ λα-

προελάσει τῆς Ρωσίας. Ἐν ἄλ-λαις λέξεσιν ἀποσκοποῦσι τὰ δύο ταῦτα εἰς διατήρησιν τοῦ καθελῶ-τος καὶ κατὰ συνέπειαν τῆς εἰρή-νης ἡ εἰρήνη ὅμως αὐτὴ οὐδαμῶς παρέχει τὰ ὠφέληματα, ἅτινα ἡδύ-νατό τις ν' ἀναμένῃ ἀπ' αὐτῆς, ὁ-μιαίξει δὲ κατὰ πολλὰ πρὸς ἐνο-πλιον ἀναχωγῆν. Ὁ κ. Κρίστης διὰ τῶν ἐν Βερολίνω λόγων αὐτοῦ ἀ-πέδειξεν ὅτι ἐπιθυμῆι νὰ παράσχη εἰς τὴν εἰρήνην ταύτην ἐνεργητικώ-τερον καὶ φιλιανθρωπότερον χαρα-κῆρα.

Κατὰ τὰς ἐκ Πετροπόλεως εἰ-δήσεις ἡ ἐντύπωσις, ἣν ἐν ταῖς ἀ-νωτέραις πολιτικαῖς σφαίραις τῆς ρωσικῆς πρωτεύουσῆς ἡ τοῦ σά-χου ἐπίσκεψις ἐνεποίησεν, οὐδαμῶς ὑπῆρξε τοσοῦτον εὐνοική ὅσον κατ' ἀρχάς ἐπιτεύθη. Τὸ τοῖς Ἀγγλεις παραχωρηθὲν προνόμιον περὶ ἰδρύ-σεως Τραπεζῆς ἐν Τεχεράνῃ ὑφίστην κέκτηται ἐν γένει σπουδαιότητα, κα-θὸσον γνωστὸν ἐστίν, ὅτι ἐν ταῖς ἀ-σιατικαῖς χώραις οἱ χρηματικὰ κε-φάλαια διατιθέμενοι καθίστανται, κατὰ τινα τρόπον, κύριοι τῆς χώρας.

Οὕτω, τὰ ρωσικὰ φύλλα αὐστη-ρότατα κατακρίνουσι τὸν λ. Λιτσα-τώφ, δήμαρχον Πετροπόλεως, θε-ωρήσαντα καθῆκον αὐτοῦ ἐπίσημον νὰ παρασκευάσῃ τῷ Σάχη ὑποδοχὴν καὶ προσενεγκόντα αὐτῷ πολυτέλεις λεύκωμα περιλαμβάνον διαφόρους ἀπόψεις τῆς χώρας, ἐνῷ ἡ τοῦ ἡ-γεμόνος τοῦ Μαυροβουνίου ἀφιζὶς ἀπαρατήρητος σχεδὸν παρήλθεν αἱ αὐταὶ κατηγορίαι ἐκτοξεύονται καὶ κατὰ τοῦ δημαρχείου τῆς Βαρσοβί-ας δαπανήσαντος 200.000 ρουβλί-ων πρὸς τὴν τοῦ μονάρχου τῆς Περ-σίας ὑποδοχὴν.

Νέα Ὑόρκη, 25.—Ἐκ τῆς ἀγγλι-

ης, ὅτις ἀπώλεσε τὴν πολιτικὴν αὐτοῦ ἰσχὺν καιπιωχὸς ἐγένετο, ἀπῆρηθησῶν ὅπως δῆ-ποτε καὶ δι' οἰουδῆποτε λόγους τῶν πηγῶν τοῦ πλοῦτος αὐτοῦ, ἀποθνήσκει, λᾶος δυνά-μενος νὰ ἐπανακτῆσῃ αὐτὰ ἀναβίω, λᾶος διατηρῶν ἀκαμάξῃ τὴν τε πολιτικὴν αὐτοῦ ἰσχὺν καὶ τὸν πλοῦτον. Ἢ καὶ ἀκμάζει Πολιτικὴ ἰσχὺς καὶ δημοτικὸς πλοῦτος λοιπὸν, κατὰ τὴν ἀνευθῆ μκατριαν τῆς ἱστορίας, εἶναι τὰ δύο τὰ ζωποιοῦντα τὸν βίον τῶν ἀνθρώπων, τὰ καθιστῶντα δυνατὸν καὶ κα-λὸν τὸν ἀνθρώπινον βίον,

ὅπου γὰρ ἰσχὺς συζυγοῦσι καὶ δειχῆ ποῖα ξυνορῖς τῶν δε καρτεριωτέρα;

κατὰ τὸν Αἰσχύλον.
Ἀλλὰ τὰ δύο ταῦτα τὰ σώζοντα τὴν πολιτείαν δὲν εἶναι τὸσον ἀπλᾶ, ὅσον φαίνον-ται ἡ πολιτικὴ ἰσχὺς εἶναι τὸ τελικὸν ἀ-ποτελεσμα πλειστῶν καὶ σπουδαιωτάτων πα-ραγόντων, εἶναι ἄθροισμα ἐκ πολλῶν καὶ δυσασποκνήτων στοιχείων συκροτούμενον, ὃ δὲ δημοτικὸς πλοῦτος δὲν εἶναι ἐκεῖνος, ὃν ἡ ἀπληστία καὶ ἡ φιλοχρηματία γνωρίζει, διὸτι «κακὸν τὸ πλουτεῖν κάλλο μηδὲν εἰ-δέναι», διότι «δειλὸν ἔσθ' ὁ πλοῦτος καὶ φιλόψυχον κακόν,» ὡς γνωστὸν τὸν κλιόν τούτων καὶ δειλὸν καὶ φιλόψυχον πλοῦτον

κῆς Βικτωρίας τηλεγραφοῦσιν ὅτι, διετάχθησαν τὰ ἀγγλικά πολεμικὰ Swiftsure, Amphion καὶ Iearn. ὅπως ἀποπλεύσωσι παράυτα εἰς τὰς θαλάσσας τῆς Behting πρὸς προ-σασίαν τῆς ἀλίας τῶν Φωκῶν κα-τὰ τῶν Ἀμερικανῶν. Ἡ διακοπὴ τῶν σχέσεων μετὰ Ἀγγλίας καὶ Ἀμερικής θεωρεῖται ἀναπόφευκτος ὑπὸ τῆς ἐφημερίδος Colonist.

Ἀθήναι, 25.—Ὁ συντάκτης τοῦ «Ραμπάρ» Κλεάνθης Τριανταφύλ-λου, (καταδικασθεὶς ὡς γνωστὸν ἐπὶ ἐξυθρίσει κατὰ τοῦ βασιλέως εἰς 7 ἐτῶν καθελῶσιν) ἤτοκτόνησε.

Λουδίνον, 4.—Ἡ «Σφαῖρα» δη-μοσιεύει τὸ ἀκόλουθον τηλεγράφη-μα ἐκ Βερολίνου:

«Τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ ταξειδίου τοῦ βασιλέως Οὐμβέρτου εἶναι ὅτι ἡ Γερμανία ἀναγνωρίζει τὴν Ἰτα-λίαν ἡνωμένην μετ' αὐτῆς οὐσαν τὴν Ρώμην.

Βελιγράδιον, 4.—Ἐνεκὰ λόγων οἰκονομίας ἡ κυβέρνησις προτίθεται νὰ ἐλαττώσῃ τὸν κρατὸν ἐν καιρῷ εἰρήνης κατὰ 20 ο/ο.

Μαδρίτη, 4.—Ἐπικεῖται συνενό-ησις μετὰ τῆς κυβερνήσεως καὶ τῶν ἀρχηγῶν τῶν διαφόρων κοι-μάτων.

Ἡ βουλὴ θὰ συνέλθῃ τῇ 8 τρέ-χοντος.

Βιέννη, 4.—Ὁ κίνδυνος περὶ ἐ-πιαναλήψεως ταραχῶν ἐν Βελιγρα-δίῳ ἀπεσοβήθη. Ὁ Γαரசανὶν ἐξή-τησε τὴν προσασίαν τοῦ πρωθυ-πουργοῦ, ἣτις καὶ τῷ παρεχωρήθη.

Διαψεύδεται ἡ φυγὴ τοῦ Γαρα-σανίν.

Νέα Ὑόρκη.—Τηλεγραφοῦσιν ἐκ Χαίτι, ὅτι ὁ κρατηγὸς Ἰππόλυτος ὁδεύει πρὸς τὸ Port Prince, ἔθθα τὰ κρατεύματα τῶν μεσημβρινοα-

δὲν ἐνοσοῦμεν, ἀλλ' ἐν νῷ ἐχομεν τὸν πλοῦ-τον ἐκείνον, ὅστις δὲν ἀποκτάται διὰ τῶν συνθῶν καὶ τοῖς ἀπλήτοις καὶ φιλαργύ-ροις γνωστῶν καὶ περιληψιμῶν μέσων, ἀλλὰ δι' ἄλλων πολὺ ἀνθρωπινωτέρων καὶ καρμ-τηροτέρων, συνεπαγῶν ἀποτελέσματα πάντη διάφορα τῶν ἀποτελεσμάτων ἐκείνου τοῦ πλοῦτος, ὅστις γεννᾶται μὲν ὑπὸ τῆς φιλο-χρηματίας, πρὸς τὴν ἀπαντες ἀπλήτους ἡ-δη νοσοῦμεν, γεννᾶ δὲ τὴν φιληθῶνιαν τὴν δουλαγωγούσαν, μάλλον δὲ αὐτανδρῶς κα-ταθύλλουσαν ἤδη τοὺς βίους, ὡς ὁ Λογ-γίνος θὰ ἔλεγε. Ἡ πολιτικὴ ἰσχὺς εἶναι, ὡς εἴπομεν πρὸ ὀλίγου, τὸ τελικὸν ἀποτέ-λεσμα πλειστῶν καὶ σπουδαιωτάτων παρα-γόντων, εἶναι ἄθροισμα ἐκ πολλῶν καὶ δυσ-ασποκνήτων στοιχείων συκροτούμενον. Αὐτὴ προαπαιτεῖ πρῶτιστὰ πάντων σωματι-κὴν ρώμην καὶ πολεμικὴν ἐμπει-ρίαν τῶν καθ' ἕκαστον ὑποκειμένων τῶν συκροτούμενων τῆν πολιτείαν «δὲ πλων ὄπλων δεῖ,» βῶα ὁ Αἰσχύλος, «ἡ δὲ ξανῆσαι καὶ προγυμνασαι χέ-ρα» ὁ Σοφοκλῆς, «εἶς μυρίους ὀρ-νιθῆας ἀετῶς σοβεῖ» ὁ Σωθῆρος «Δημόκριτος δὲ παραινεῖ τὴν τε παλιε-μικὴν τέρηνν μεγίστην οἶσαν ἐκδιδάσκεισθαι καὶ τοὺς πόνοος διώκειν, ἀφ

νατολικῶν μερῶν εὐρίσκονται εἰς με-γίστην ἀταξίαν καὶ ἔθθα μεγίστη βα-σιλεύει ἀναρχία.

«Κύριός τις, ἐπιστείλας πρὸς κυρίαν τινα, τείρους τῆς ὥρας, συνώδευσεν αὐτοὺς διὰ τῶν ἐ-ξῆς στίχων ἐρμηνευτικῶν τοῦ μαγειρεύματος τούτου».

Τὴν κηθῆρα καὶ σκυκούλα,
Ὅπου θὰ σοῦ φέρ' ἡ θούλα,
Ἄβεις τὰ μετ' προσοχῆ,
Κᾶμα καὶ μὴ προσευχῆ,
Ἦ κανένα πιπερμό,
Ἦ ἑλλίσε εἰς τὸν οὐρανὸ,
Δι' ἐμένα τὸν καύμενο,
Λῆμ, καλὰ γὰρ νὰ σοῦ ἀτέλων
Στὴ σκυκούλα, μυρωδάτη,
Τείρους οὐχῶρετα δεμάτι,
Ἀνασκούτωσε τὰ χεῖρτι,
Ἦρ' ἡουλίχτι καὶ μαχαίρι,
Ἦε τῆς μάκας σου ποῦ ξέυρει,
Τὸ κουρκουτι μετ' ἄλευρι,
Ἄρ' αὐτοὶ κοπανισθῶνε,
Ἦ τὸ νερὸ εὐθὺς νὰ μπῶνε,
Κ' ἔπειτα μετ' τὸ κουρκουτι,
Ὅλοι εἰς πᾶρον μακροβούτι,
Καὶ τὸ λάδι εἰς τὸ τρεγῆνι,
Ὅταν κρούσῃ πλῆσαι κᾶνη,
Ρίχνε ἕνα ἕνα τείρο,
Μετ' εἰς τοῦ τρεγῆνοῦ τὸν ἄρο,
Μῆ, κωνά μου, πατίσης,
Καὶ ἀκοπᾶνιστους τοῦ ἀφήσης,
Ἦ ξημὰ κάμης καμμά,
Μετ' τὸ λάδι εἰς τὴν φωτιά,
Ὅποιας τείρος κοκκίνισθ,
βγάλτεν μὴ σε πιτσουλίσθ,
Καὶ εἰς ὀλίγον θὰ κυττάξῃ,
Καὶ γλυκὰ ἀναστενάξῃ,
Ἦν τοὺς δῆς κοκκινισμένους,
Μετ' τὸ πιάτο ἔκπλωμένους,
Καὶ ἐν ἴσως στερμισθῆς,
Καὶ ἐμὲ νὰ θυμῆθῃς,
Ποῦ ἐάν τείρο τὸ καύμενο,
Μοῦ χεῖς τὸ πεσεῖ καυμένο,
Χωρὶς λάδι καὶ φωτιάς,
Μετ' αὐταῖς σου ταῖς μαμαῖας.

ὦν τὰ μεγάλα καὶ λαμπρὰ γίνονται τοῖς ἀνθρώποις,» λέγει ὁ Πλούταρχος. Μάλι-στα ἡ σωματικὴ ρώμη καὶ ἡ πολεμικὴ ἐμπει-ρία εἶναι τὸ πρῶτιστον, ὅπερ πρέπει νὰ ἐ-πιδιωκῶσι τὰ σχολεῖα καὶ παντὸς μὲν ἐ-όντος, μάλιστα δὲ τῶν ἐθνῶν ἐκείνων, ἃ-τινα δὲν ἔχουσιν εἰσέτι συμπλήρωσιν τὴν πολιτικὴν αὐτῶν ἀποκατάστασιν, διότι ἐν τῷ κόσμῳ τούτῳ οὐκ ἔστι κρείσσον ἄλλο πλῆν κρατεῖν δορῆ κατὰ τὸν Εὐριπίδην τὰ ἑστὰ γράμματα καὶ τὰ πάνδηλια γραμ-ματικά καὶ λοιπὰ τερετισμάτα καὶ μωρο-λογήματα, τὰ μόνᾳ καρπομάτα τῆς εἰς πᾶ οχολεῖα φοιτήσεως τῆς Ἑλληνίδος νεολαί-ας, εἰς ἔδαφος νὰ καταβάλλωσιν, ἀλλ' οὐ-δέποτε ὑψηλὴν νὰ ὀρθώσωσι τὴν μογθηραπᾶ-τοῦσαν καὶ βαρῶνος νοσοῦσαν πατρίδα δύναται « ἄλλ' ἔμοι πίθου» παῖσαι μελωδῶν, πολεμῶν εἰς ἐμμου-σῶν ἄσκει τοιαῦτ' ἀεὶ καὶ δόσεις φρονην, σκάπτων, ἄρῶν γῆν, ποιμηλοῖς ἐπιστάτων, ἄλλοις τὰ κομᾶ ταῦτ' ἀρεῖς σαπρίματα, εἰς ὧν κενάσιν ἐγκατοικήσεις δόμοις» ὀρθότατα ἔλεγε πάλαι ποτὲ ὁ ἐν τῇ Ἀν-τιόχη τοῦ Εὐριπίδου (ἀπ. 188) Ζῆθος πρὸς τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ Ἀμιφίον.

(ἔπεται συνέχεια)

Τύποις ΣΑΛΗΗΓΓΟΣ.